

[Haunstrup Clemmensen.]

tigt af lovgivningsmagten at gennemtrumfe 30. april-løsningen. Vi havde meget gerne set denne løsning gennemført i samarbejde med organisationerne, men når det ikke kunne lade sig gøre, ville det utvivlsomt have betydet en risiko for fremover at kompromittere indkomstpolitikens muligheder at skride til en vedtagelse her i tinget nu.

Men det ligger mig meget på sinde på mit partis vegne at understrege, at enhver må kunne indse, at en dyrtidsportion på 22 øre i timen ikke gør modtageren 22 øre rigere, at skatten for det første og nu omgående tager sin betragtelige del, og at de meromkostninger, som dyrtidstillæggene betyder, udløser yderligere en vis ny prisstigning til fordel for ingen og til skade for beskæftigelsen, for eksportén og for andre muligheder for virkelig at få en fortsat økonomisk vækst. Man må ikke glemme, at selv med den nuværende dyrtidsordning opnår man i gunstigste fald kun en forsinket og kun en delvis kompensation for prisforhøjelserne. Derfor må det også være i lønmodtagernes alleregentligste interesse at dæmpe risikoen for prisstigninger, og det må være klart for enhver, at hvis vort omkostningsniveau stiger stærkere end udlandets omkostningsniveau, bliver vore muligheder for at opretholde eksportstigninger mere og mere forringede, og at beskæftigelsen derved bringes i fare.

Der er imidlertid al mulig anledning til at understrege — og det konservative folkeparti lægger helt afgørende vægt herpå — at en indkomstpolitik givetvis, sagt helt klart, må være socialt afbalanceret. Det må være et ufravigeligt krav, og vi er parat til fra vor side helt og fuldt at leve op til denne mål-sætning, parat til redelige og positive for-handlinger netop for at opnå en sådan social afbalancering. Men jeg må samtidig have lov at tilføje, at så opfordrer vi også til, at man ikke, hvis man vil være saglig, hvad alle forhåbentlig vil, glemmer, at tusinder af butikshandlende, af håndværkere og af landbrugere i dag har mindre realindkomster og større økonomisk utryghed, end mange af LOs medlemmer har.

Spørgsmålet om medindflydelse og spredning af ejendomsretten til så mange borgere som muligt er også afgørende spørgsmål, hvis en realistisk og velafbalanceret indkomstpolitik skal gennemføres. Jeg har tid-

ligere her i salen haft lejlighed til på mit partis vegne at fremsætte vore synspunkter på disse områder. Det er vort standpunkt, at det går for langsomt med at opnå fremskridt på disse felter. Vi erkender i forbindelse med medindflydelsen, at det er spørgsmål, hvor organisationerne skal have det første udspil, skal forsøge at blive enige, men lykkes det ikke, trækkes disse forhandlinger år efter år i langdrag, er det vor opfattelse, at lovgivningsmagten har en uafviselig pligt til her at tage spørgsmålene op til behandling og sikre den medindflydelse, der er både i lønmodtagernes og det øvrige samfunds interesse. Vi vil altså gerne her erkende, at vi mener, det er på høje tid, at der sker afgørende fremskridt, og vi er både i spørgsmålet om medarbejderindflydelse og i spørgsmålet om spredning af ejendomsretten parat til at gå vidt for at opnå virkelige og effektive reformer.

På denne baggrund er det konservative folkeparti parat til at støtte, at der forud for næste overenskomstperiode tages et realistisk indkomstpolitisk initiativ, og på de tre regeringspartiers vegne vil jeg derfor gerne for at understrege, hvor værdifuldt det er, at der også fremover virkelig er vilje og evne til at føre indkomstpolitik, fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget tager statsministerens svar på den stillede forespørgsel til efterretning, opfordrer tinget regeringen til

efter drøftelse med arbejdsmarkedets, de offentligt ansattes og erhvervslivets organisationer og med henblik på den kommende overenskomstperiode at fastlægge en på samfundsøkonomiske hensyn baseret ramme for en socialt afbalanceret indkomststudvikling.

at tilskynde arbejdsmarkedets hovedorganisationer til at indgå ny aftale om samarbejdet på de enkelte virksomheder; og i fornødent omfang at fremme gennemførelsen af ovenstående ved lovgivningsmæssige foranstaltninger.

Folketinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.“

Men det er ikke blot det konservative folkepartis håb at få denne dagsorden vedtaget. Det er som allerede understreget også vort erklærede mål under denne debat at søge at få socialdemokratiet til at bekende kulør, til klart og tydeligt at gøre rede for,